

22:40, Hétfő (február 14.), Duna II. Autonómia

Kép-alkotás

magyar dokumentumfilm, 21 perc, 2004

rendező: Sipos István

operatőr: Kiss Gábor

szereplő:

Karátson Gábor

Karátson Gábor műhelyében

Dokumentumfilmünkben Karátson Gábor festőművész, író, műfordító beszél életéről, pályafutásáról, művészetéről, s főként bibliai illusztrációiról. Karátson Gábor mindig a lényegi viszonyra figyel: a valóság egy-egy esetleges pillanatát festi át, tágítja ki, transzformálja spirituális szemlélete révén örökérvényűvé.

Idő szerint | Hely szerint

Vetítik: DUNA II. AUTONÓMIA: Hétfő (Február 14.) 22:40

MELLÉKLETEK

1. Karátson Gábor

A Wikipédiából, a szabad enciklopédiából

Karátson Gábor (Budapest, 1935. május 21.) festő, művészeti és filozófiai író, író, műfordító.

Élete

Középiskolai tanulmányait követően 1954-ben az ELTE magyar–német szakára vették fel, később a jogi karra irányították. Az 1956-os események során részt vett a Magyar Egyetemisták és Főiskolások Szövetségének megalakításában, s az ELTE forradalmi bizottságának tagjává választották. Miután a forradalom leverését követően illegális lapok terjesztésében segédkezett, 1957. március 12-én rövid időre őrizetbe vették, s júniusban letartóztatták. Izgatás vádjával hároméves börtönbüntetésre ítélték, de 1958 novemberében szabadlábra került. Minthogy egyetemi tanulmányait nem folytathatta, előbb fizikai munkás, a Nemzeti Színház statisztája, majd a Corvina Kiadó korrektora, 1974-től szerkesztője lett. A rendszerváltást követően a Miskolci Egyetemen, a Janus Pannonius Tudományegyetemen és az ELTE-n adott elő keleti filozófiát.

1968 óta a nyilvánosság előtt is megjelenik tempera- és olajfestményeivel, akvarelljeivel, több művészeti és filozófiai írás szerzője, 1995-től a Magyar Festők Társaságának elnöke. Az 1980-as évektől környezetvédelmi aktivistaként a Duna-kör tagja. 1995-ben Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztje kitüntetésben részesült. Az 1956-os forradalomban való helytállásáért 1995-ben Nagy Imre-emlékplakettel, írói pályájáért 2005-ben József Attila-díjjal, festői életművéért 2003-ban Munkácsy Mihály-díjjal tüntették ki. Festői, irodalmi és műfordítói munkásságáért 2006-ban Kossuth-díjban részesült. A Védegylet tagja volt, 2008-ban kilépett.

Főbb művei

Írások

Miért fest az ember? (1970)

A festés mestersége (1971)

Így élt Leonardo da Vinci (1973)

Hármaskép (1975)

A gyermek Altdorfer (1982)

Ulrik úr keleti utazása (1992) [1]

Világvége után (1993)

Ötvenhatos regény (2005)

Fordítások

Tao te king (1990)

Változások Könyve (2003)

Illusztrációk

[Goethe] Három mese (1976)

Goethe: Faust (1980)

Szent Lukács írása szerint való evangélium (2002)

Szent János írása szerint való evangélium (2007)

